

Abstrakt

Cílem výzkumu je vysvětlit proces tvorby krajských střednědobých plánů rozvoje sociálních služeb v oblasti služeb pro uživatele drog. Proces je vysvětlen pomocí dvou případových studií vybraných krajů, které reprezentují dobrou a špatnou praxi strategického plánování. Práce na zkoumanou problematiku aplikuje teoretický rámec sociální konstrukce cílových populací a ověřuje předpoklady teorie. Pomocí analýzy dokumentů a hloubkových rozhovorů je rekonstruováno subjektivní vnímání a konstrukce aktérů tvorby plánu. Poskytovatelé služeb jsou vnímáni jako důvěryhodný a kompetentní aktér a jako takoví se významně podílí na tvorbě a podobě střednědobého plánu. Převažující pozitivní konstrukce uživatelů drog ze strany poskytovatelů a silná pozice poskytovatelů služeb v procesu plánování přispívá k široké distribuci služeb uživatelům drog v obou zkoumaných krajích. Rozdílná podoba střednědobých plánů je vysvětlena odlišným vnímáním uživatelů drog veřejností, kontinuitou procesů plánování a rozdílem v dynamickém vztahu mezi postoji veřejnosti a tvůrci veřejných politik.